

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/174/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110203256
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1110203256.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobkyne: A.. G. C., C. K. Č.. XX, C., zastúpenej JUDr. Annou Janáčovou, advokátkou so sídlom Wilsonova č. 3, Bratislava, proti žalovanému: Groupama Biztosító Zrt. cudzojazyčný (slovenský) názov: Groupama poisťovňa a. s., so sídlom Erzsébet királyiné útja 1/C Budapest 1146 Maďarsko, konajúca prostredníctvom pobočky Groupama poisťovňa a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 47236060, zastúpenému JAVOR - TOKÁR, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, o zaplatenie 5.604,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 11. 01. 2016 č. k. 7C/88/2010-298, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.007,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.007,74 eur od 16. 09. 2009 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 10. 01. 2007 uzatvorila žalobkyňa s OTP garancia poisťovňa a. s., Klemensova 2, Trenčín (právny predchodca žalovaného) Zmluvu o právnej pomoci podľa zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov, na základe ktorej žalobkyňa ako právny zástupca (advokát) zastupovala navrhovateľa: Groupama poisťovňa a. s. (pôvodne OTP Garancia poisťovňa, a. s.) voči žalovanej spoločnosti eu - con s. r. o., o zaplatenie istiny 1.639.340 Sk v právnej veci, v ktorej rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob311/2008 zo dňa 17. 06. 2009 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Žiline č. k. 11Cb106/2007-229 zo dňa 16. 04. 2008, právoplatným v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline dňa 11. 09. 2009 a vykonateľným dňa 15. 09. 2009, ktorými bolo žalobe v celom rozsahu vyhovené a spoločnosť eu - con s. r. o. bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi celú žalovanú istinu, a aj trovy prvoinštančného konania v sume 23.034 Sk (7.768,50 eur), pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 135.676 Sk (4.503,62 eur) a súdneho poplatku v sume 98.355 Sk (3.264,79 eur) a trovy odvolacieho konania v sume 1.100,52 eur na účet právneho zástupcu žalobcu (žalobkyne v tomto konaní). V článku II Zmluvy o právnej pomoci zo dňa 10. 01. 2007 sa žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného dohodli, že žalobkyňa ako mandatár poskytne právnemu predchodcovi žalovaného ako mandantovi právnu pomoc vo vymedzenej právnej veci a mandátu sa „v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. zaväzuje zaplatiť mandatárovi zmluvnú odmenu v zmysle § 7 a nasl. citovanej vyhlášky vo forme podielovej odmeny vo výške 20% zo sumy, ktorá bude mandantovi prisúdená. Túto zmluvnú odmenu sa zaväzuje uhradiť nad rámec tarifnej odmeny. V prípade, že mandant nebude mať vo veci úspech, je povinný uhradiť mandatárovi tarifnú odmenu v

zmysle § 9 a nasl. citovanej vyhlášky, náhradu hotových výdavkov a náhradu za premeškaný čas.“ Podľa zmluvy o právnej pomoci v zmysle článku III, zmluvnú odmenu, ako aj náhradu hotových výdavkov, náhradu za premeškaný čas a tarifnú odmenu sa mandant zaväzuje zaplatiť mandatárovi do 15 dní od ukončenia právnej pomoci alebo obdržania vyúčtovania. Žalovaný na základe faktúry vystavenej dňa 14. 09. 2009 uhradil na účet žalobkyne zmluvnú odmenu v sume 15.469,57 eur (466.035,27 Sk). Zistený skutkový stav posúdil podľa § 39 Obč. zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2, 3, § 7 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, § 266 ods. 4 Obch. zákonníka, pričom vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v uznesení Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Co219/2011-206 zo dňa 21. 01. 2014, podľa ktorého z ust. § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2 a 3 a § 9 až 14 citovanej vyhlášky vyplýva, že táto vyhláška umožňuje určenie odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb dvomi spôsobmi, a to na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom o zmluvnej odmene, alebo podľa ust. § 9 až 14 tejto vyhlášky o tarifnej odmene, pričom ust. § 9 až 14 upravujúce tarifnú odmenu sa použijú, ak nedôjde k dohode o zmluvnej odmene, z čoho možno vyvodiť, že citovaná vyhláška uprednostňuje dohodu medzi advokátom a jeho klientom o odmene advokáta za poskytovanie právnych služieb, pričom umožňuje určenie zmluvnej odmeny niektorým zo spôsobov jej určenia, vedených v ust. § 2 ods. 2 citovanej vyhlášky, medzi ktoré spôsoby patrí aj určenie tarifnou odmenou, ale nie podľa ust. § 9 až 14 vyhlášky o tarifnej odmene, ale tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny a zároveň stanovuje, že kombinované môžu byť spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa ods. 2. Ďalej v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie poukázal na to, že v prejednávanej veci bola medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného v zmluve o právnej pomoci platne dojednaná podielová odmena v maximálnej výške prípustnej citovanou vyhláškou, t. j. vo výške 20% z prisúdenej sumy, čo pri úplnom úspechu v spore znamenalo 20 % hodnoty veci. Žalobkyni bola táto odmena aj v dojednanej výške vyplatená. Obmedzenie maximálnej výšky tarifnej odmeny predstavuje okrem iného obmedzenie zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy a toto obmedzenie nemožno odôvodniť inými dôvodmi, ako tými, že sa tým má zabrániť požadovaniu neprimerane vysokej odmeny za zastupovanie advokátom. I keď vyhláška pri zmluvnej odmene umožňuje kombináciu viacerých spôsobov určenia odmeny, dospel k názoru, že podielovú odmenu je možné kombinovať s inými spôsobmi dojednania odmeny len v prípade, že nie je dojednaná maximálna výška podielovej odmeny, opak by odporoval účelu citovanej vyhlášky, s prihliadnutím na obmedzujúce kritérium maximálnej výšky podielovej odmeny, a teda aj dobrým mravom. Zmluvu o poskytovaní právnej pomoci vyhodnotil ako čiastočne neplatnú vo vzťahu k dojednaniu ďalšej tarifnej odmeny popri maximálnej podielovej odmene pre rozpor s dobrými mravmi, ako aj pre rozpor s ust. § 1 a 2 vyhlášky. Uviedol, že žiadne zo žalobkyňou označených rozhodnutí nemožno na prejednanú vec aplikovať, pretože sa nevzťahujú na situáciu, ktorá je predmetom konania - zo žiadneho z nich nevyplýva možnosť kombinácie podielovej odmeny s tarifnou odmenou určenou podľa vyhlášky, resp. vychádzajú z úplne iných skutkových a právnych okolností. Vzhľadom na to žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie tarifnej odmeny zamietol, a ako dôvodný posúdil nárok žalobkyne na náhradu hotových výdavkov a náhrady za stratu času napriek tomu, že tento nárok nebol v zmluve o právnej pomoci osobitne dojednaný pre prípad úspechu klienta v spore, keďže tento nárok vyplýva z § 15 citovanej vyhlášky. Pri určení výšky náhrad hotových výdavkov a náhrady za stratu času vychádzal z právoplatných rozhodnutí Okresného súdu v Žiline a Krajského súdu v Žiline a dospel k záveru, že náhrady za celé súdne konanie spolu predstavujú sumu 1.007,74 eur. Podľa § 369 ods. 1 Obch. zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 517 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka priznal žalobkyni aj úroky z omeškania vo vyčíslenej výške od 16. 09. 2009, t. j. dňom nasledujúcim po právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu v Žiline č. k. 11Cb 106/2007-229 zo dňa 16. 04. 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/311/2008 zo dňa 17. 06. 2009. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 151 ods. 3 O. s. p.

2. Proti tomuto rozsudku, v zamietajúcej časti, podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobkyňa, žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a zaviazat žalovaného zaplatiť jej sumu 4.596,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.596,40 eur od 16. 09. 2009 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania a trovy právneho zastúpenia na súde prvej inštancie a odvolacieho konania. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Nesprávne súd prvej inštancie podľa jej názoru zamietol žalobu v napadnutej časti z dôvodu, že nemožno kombinovať podielovú a tarifnú odmenu v zmysle § 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., keď v predmetnej zmluve o právnej pomoci, uzatvorenej medzi ňou a právnym predchodcom žalovaného, nebola zmluvná odmena určená ako kombinovaná v zmysle

§ 2 ods. 3 citovanej vyhlášky podielová a tarifná, ale zmluvná odmena bola určená tak, že podielovú odmenu vo výške 20 % sa žalovaný zaväzuje uhradiť žalobkyni nad rámec tarifnej odmeny. Z uvedeného vyplýva, že nedošlo k dohode o kombinovanej odmene, ako ju má na mysli uvedené ustanovenie, ale ide o záväzok žalovaného uhradiť podiel na úspechu a tarifnú odmenu, na ktorú má žalobca nárok vždy, za každých okolností a bez ohľadu na výsledok súdneho sporu, čo bolo uvedené a ozrejmene aj v zmluve. Ustanovenia o tarifnej odmene (§9 až 14 citovanej vyhlášky) sa použijú na prípady, keď sa advokát s klientom nedohodol na zmluvnej odmene, a teda o tarifnej odmene možno podľa jej názoru hovoriť aj ako o mimozmluvnej odmene. S poukazom na odbornú literatúru namietala, že nie je vylúčené, aby advokát dohodol s klientom zmluvnú odmenu, ktorej spôsob určenia alebo výška budú totožné s ust. advokátskej tarify o tarifnej odmene, a to aj napriek tomu, že ust. § 2 ods. 2 citovanej vyhlášky rozoznáva len tam uvedené jednotlivé druhy zmluvnej odmeny. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie posúdil predmetnú zmluvu o právnej pomoci ako čiastočne neplatnú, avšak nevysvetlil z akých dôvodov je zmluva čiastočne neplatná a v akej časti, pretože zmluva neobsahovala ani samotnú dohodu o tarifnej odmene, a teda nie je z odôvodnenia zrejmé z akého dôvodu a v akej konkrétnej časti je zmluva uzatvorená medzi zmluvnými stranami neplatná, v čom spočíva rozpor so zákonom a v čom spočíva rozpor s dobrými mravmi. Taktiež nie je vo vyhláške č. 655/2004 Z. z. definované, ako je možné určiť tarifnú odmenu určenú inak. Podľa jej názoru ani dojednanie 20 % podielovej odmeny v kombinácii s inou odmenou nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výška podielovej odmeny limitovaná hranicou 20 % hodnoty veci sa vzťahuje iba na podielovú odmenu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za arbitrárne, svojvoľné, pretože o trovách konania, a teda aj o tarifnej odmene, bolo rozhodnuté právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami Okresného súdu Žilina a Krajského súdu Žilina a bolo vo výrokovvej časti uvedené, že tieto trovy patria jej tým, že súd určil v týchto rozhodnutiach platobné miesto - žalobkyne. Nemožno preto určiť že táto odmena jej neprislúcha, keďže bolo o nej rozhodnuté právoplatnými a vykonateľnými súdnymi rozhodnutiami. Namietala, že prvoinštančný, aj odvolací súd arbitrárne a svojvoľne vyslovili záver, že tarifná odmena advokátovi nepatrí, ak bola dohodnutá podielová odmena vo výške, ktorú pripúšťa vyhláška, pričom zo žiadneho právneho predpisu nie je dané obmedzenie, že by advokát popri podielovej odmene nemohol dohodnúť a prijať i iný druh odmeny za právne zastupovanie. Nesprávne súd prvej inštancie konštatoval, že pohľadávka pozostávajúca z priznanej istiny a trov je nevyhľadateľná, keď takýto záver nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a skutkových zisteniach. Nevyhľadateľnosť pohľadávky žalovaným voči dlžníkovi nebola v konaní žiadnym spôsobom preukázaná, súd vychádzal iba z podania žalovaného a túto skutočnosť ani sám žalovaný žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal. Okrem toho tarifná odmena nebola viazaná na vymożenie pohľadávky žalovaným, ale na úspech v spore. Namietala, že rozhodnutie prvoinštančného, ako aj odvolacieho súdu vykazujú znaky arbitrárnosti a svojvôle, obe rozhodnutia sú zjavne neodôvodnené, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť, poukázal na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu v časti, ktorá je predmetom odvolania, t. j. nároku žalobkyne na zaplatenie tarifnej odmeny advokáta po pri zmluvnej podielovej odmene a taktiež poukázal na znenie § 2 ods. 1, 2 a 3 citovanej vyhlášky, podľa ktorého kombinovaná môže byť dohodnutá odmena podľa § 2 ods. 3 citovanej vyhlášky iba vtedy, ak je zmluvná odmena určená tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny. Spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa § 2 ods. 2 citovanej vyhlášky preto nie je možné kombinovať s tarifnou odmenou určenou podľa ust. vyhlášky o základnej sadzbe tarifnej odmeny. Pri vyhotovení odôvodnenia postupoval súd prvej inštancie v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvala na svojich námietkach uvedených v odvolaní. Uviedla, že odmena vo výške tarifnej odmeny za poskytnuté právne služby jej patrí, keďže táto bola priznaná právoplatnými rozhodnutiami, bola akceptovaná i žalovaným, ktorý v dohode o právnej pomoci túto skutočnosť potvrdil a svedok P. Ď. - Š.Q. T. žalovaného, ktorý podpisoval zmluvu o právnej pomoci s ňou, vo svojej výpovedi uviedol, že medzi ňou a žalovaným bolo dohodnuté, že v prípade úspechu sporu má žalobkyňa nárok na tarifnú odmenu, ako aj zmluvnú odmenu a tejto povinnosti si bol žalovaný vedomý. Výpoveď tohto svedka však súdy nevyhodnotili. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR namietala, že v prejednávanej veci sa súdy nezaoberali výkladom ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka, a preto ich právne posúdenie je neúplne a nesprávne. Opätovne poukázala na to, že žalobou sa nedomáhala zaplatenia zmluvne dohodnutej odmeny, ale svoj nárok na náhradu trov uplatnila na základe toho, že trovy konania boli priznané právoplatnými rozhodnutiami súdov a uplatnený nárok je procesným nárokom, hoci hmotnej povahy a do jeho obsahu sa nepremietajú právne vzťahy založené zmluvou o právnej pomoci. Namietala, že výkladom žalovaného o nemožnosti kombinovania

zmluvnej - podielovej odmeny s tarifnou určenou podľa vyhlášky o odmenách advokátov a neplatnosti takejto dohody, by bola obmedzená zmluvná voľnosť účastníkov a poukázala aj na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 407/08, v ktorom sa ústavný súd zaoberal všeobecnými princípmi pri uzatváraní zmluvy o právnej pomoci. Namietala, že súdy sa nezaoberali tým, že uplatnený nárok je nárokom, do ktorého sa nepremietajú právne vzťahy založené zmluvou o právnej pomoci, ani tým, že žalobkyňa práve žalovaný znemožnil domáhať sa plnenia voči povinnému a odvolací súd obišiel to, že podľa § 2 ods. 3 Obč. zákonníka si účastníci občianskoprávných vzťahov môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou aj odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje, a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť, pričom v danom prípade išlo o postup, ktorý ani zákon neupravuje, ale ho upravuje vyhláška o odmenách advokátov.

5. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "C.s.p."), účinného od 01. 07. 2016; preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. V preskúmvanej veci vykonal súd prvej inštancie dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby žalobkyne v časti, v ktorej sa domáhala proti žalovanému zaplata sumy 4.596,40 eur spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným v žalobe, titulom zaplata tarifnej odmeny za zastupovanie žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu v právnej veci vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp.zn. 11C 206/2007 a na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 13Cob 311/2008, ako aj na opodstatnenosť tvrdení žalovaného z hľadiska skutočností, ktoré uvádzal na svoju obranu, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade so zásadami vyplývajúcimi z § 132 O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku, dospel k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správny právny záver o čiastočnej neplatnosti Zmluvy o právnej pomoci, uzavretej dňa 10.01.2007 medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného; vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pričom vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu, uvedeného v uznesení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.01.2014, č.k. 8Co 219/2011-206, ktorým bol v ďalšom konaní viazaný podľa § 226 O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku. Svoje úvahy vedúce k zamietnutiu žaloby žalobkyne v tejto časti aj v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., resp. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď s poukazom na zodpovedajúcu právnu úpravu uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej, tak aj po právnej stránke, vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a jeho odôvodnenie je tak dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní z hľadiska správnosti zaujatých záverov. Proti týmto záverom súdu prvej inštancie mohla žalobkyňa náležite skutkovo a právne argumentovať, a preto v tejto súvislosti bolo zachované jej základné právo na spravodlivý súdny proces a nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené a arbitrárne. Za porušenie práva na spravodlivý súdny proces, resp. odňatie možnosti konať pred súdom, postupom súdu nemožno považovať také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré nezodpovedá predstávam a očakávaniam strán. S ohľadom na uvedené žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod založený na tvrdení, že bolo porušené jej právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, a tým jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, nemôže obstať.

7. Nedôvodne žalobkyňa namieta aj nedostatočné odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.01.2014 č.k. 8Co 219/2011-206, a to postupu, na základe ktorého dospel k záveru, že podielovú odmenu nemožno kombinovať s tarifnou odmenou podľa ust. § 9 až 14 cit. vyhlášky. Odvolaním môže strana napadnúť len rozhodnutie súdu prvej inštancie, a preto odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 205 ods. 2 O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku, týkajúcimi sa vecnej nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, nie však rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom bol súd prvej inštancie viazaný v zmysle § 226 O.s.p., keďže proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

8. Predmetom odvolacieho konania bol žalobkyňou uplatnený nárok proti žalovanému na zaplata tarifnej odmeny za zastupovanie v právnej veci v sume 4.596,40 eur s prísl., o ktorom rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 08.04.2011 č.k. 7C/88/2010-96, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.01.2014, č.k. 8Co 219/2011-206, v odôvodnení ktorého odvolací súd uviedol, že dospel k záveru, že nemožno v dohode medzi advokátom a jeho klientom kombinovať

zmluvnú odmenu s tarifnou odmenou podľa ust. § 9 až 14 vyhl.č. 655/2004 Z.z. a nestotožnil sa s právnym názorom žalobkyne, že možnosť takejto kombinácie odmeny advokáta vyplýva zo skutočnosti, že ju citovaná vyhláška výslovne nezakazuje. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že k tomuto záveru došiel na základe ust. § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2 a 3 cit. vyhlášky, z ktorých vyplýva, že ust. § 9 až 14, upravujúce tarifnú odmenu, sa použijú, ak nedôjde k dohode o zmluvnej odmene, keď cit. vyhláška uprednostňuje dohodu medzi advokátom a jeho klientom o odmene advokáta za poskytovanie právnych služieb a umožňuje určenie zmluvnej odmeny niektorým zo spôsobov jej určenia, uvedených v ust. § 2 ods. 2 cit. vyhlášky, medzi ktoré spôsoby patrí aj určenie tarifnou odmenou, ale nie podľa ust. § 9 až 14 vyhl. o tarifnej odmene, ale tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny a zároveň stanovuje, že kombinované môžu byť spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa ods. 2. Z uvedeného odvolací súd vyvodil, že v rámci tejto právnej úpravy môže byť kombinovaná tarifná odmena dohodnutá inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny s iným spôsobom určenia zmluvnej odmeny, uvedeným v ust. § 2 ods. 2 písm. a/ až c/ cit. vyhlášky, avšak nemožno tieto spôsoby určenia zmluvnej odmeny kombinovať s tarifnou odmenou podľa ustanovení tejto vyhlášky o tarifnej odmene, ktoré sa podľa § 1 ods. 2 cit. vyhlášky použijú v prípade, ak nedôjde k dohode, z čoho vyplýva, že ak dôjde k dohode, tieto ustanovenia vyhlášky o tarifnej odmene sa nepoužijú.

9. V prejednávanej veci je nesporné, že zmluvné strany si v Zmluve o právnej pomoci zo dňa 10.01.2007 dohodli zmluvnú odmenu vo forme podielovej odmeny v zmysle § 2 ods. 2 a § 7 ods. 1 a 2 cit. vyhlášky, a to vo výške 20 % zo sumy, ktorá bude žalovanému prisúdená, pričom túto zmluvnú odmenu sa zaviazal uhradiť nad rámec tarifnej odmeny. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o zmluvnej odmene advokáta vo forme podielovej odmeny a v takom prípade sa podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenia vyhlášky o tarifnej odmene nepoužijú, keďže v zmysle § 1 ods. 2 vyhlášky sa tieto ustanovenia použijú, ak k dohode nedôjde. Žalobkyňa má preto nárok na zaplatenie zmluvne dohodnutej podielovej odmeny, ktorá jej bola žalovaným zaplatená, ale nemá nárok na zaplatenie tarifnej odmeny, upravenej v ustanoveniach, ktoré by sa použili, ak by medzi stranami k dohode nedošlo. Žalobkyňa poukázala na článok 2 predmetnej zmluvy, podľa ktorého sa žalovaný zaviazal zmluvnú odmenu uhradiť nad rámec tarifnej odmeny, to znamená, že predmetom dohody strán o odmene advokáta je nielen zaplatenie zmluvnej odmeny vo forme podielovej odmeny vo výške 20 % zo sumy, ktorá bude mandantovi prisúdená, ale aj tarifná odmena, keďže zmluvná odmena má byť uhradená nad rámec tarifnej odmeny, a teda spolu s tarifnou odmenou, a preto žalobkyňa nedôvodne namieta v odvolaní, že v dohode nedošlo ku kombinovanej odmene a o tarifnej odmene možno hovoriť ako o mimozmluvnej, vzhľadom na to, že ustanovenia o tarifnej odmene sa použijú na prípady, keď sa advokát s klientom nedohodol na zmluvnej odmene. Vzhľadom na dohodu o zmluvnej odmene nemá žalobkyňa v dnom prípade nárok na mimozmluvnú odmenu, a pokiaľ si strany dohodli popri zmluvnej odmene zaplatenie aj tarifnej odmeny, správne súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného došiel k záveru, že v tejto časti je dohoda o právnej pomoci, uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, neplatná. Nedôvodne žalobkyňa namieta, že záver o čiastočnej neplatnosti predmetnej zmluvy súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že zmluvu posúdil ako neplatnú v časti dojednaní ďalšej tarifnej odmeny, pričom vychádzal z vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je viazaný.

10. Odvolací súd posúdil ako nedôvodné aj námietky žalobkyne, že o tarifnej odmene bolo rozhodnuté právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami Okresného súdu Žilina a Krajského súdu Žilina, keď trovy konania a právneho zastúpenia uvedenými súdnymi rozhodnutiami neboli priznané žalobkyňi, ale jej klientovi - právnemu predchodcovi žalovaného ako strane sporu s tým, že len vyplatené majú byť na účet právnej zástupkyne. Vzhľadom na uvedené sú irelevantné námietky žalobkyne týkajúce sa nepreukázania nevyhnutnosti pohľadávky žalovaným voči dlžníkovi a nevymáhania pohľadávky žalovaným voči jeho dlžníkovi v exekučnom konaní, keďže tieto skutočnosti nemajú žiaden vplyv na práva a povinnosti žalobkyne a právneho predchodcu žalovaného, vyplývajúce im zo Zmluvy o právnej pomoci, uzavretej medzi nimi.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).